

תת"ע 3448/06/16 - מדינת ישראל נגד מירי אזולאי

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

14 מאי 2017

תת"ע 3448-06-16 מדינת ישראל נ' מירי אזולאי

דו"ח תעבורה 61111333391

לפני כבוד השופט נאיל מהנא
המאשימה מדינת ישראל

נגד
הנאשמת מירי אזולאי

נוכחים:

ב"כ המאשימה: עו"ד יוסי זכות

ב"כ הנאשמת: עו"ד אריאל אזולאי

הנאשמת

[פרוטוקול הושמט]

הכרעת דין

לנאשמת שלפני נמסרה הודעת תשלום קנס בגין עבירה של נהיגה ברכב וסטייה מנתיב נסיעה באופן שגרם להפרעה או סיכון לתנועה, בניגוד לתקנה 40(א) לתקנות התעבורה.

הנאשמת ביקשה לממש את זכותה ולהישפט על העבירה הנ"ל.

במועד שנקבע לדיון כפרה הנאשמת, באמצעות בא כוחה, במיוחד לה בכתב האישום וטענה כי "כתב האישום חסר ולא מפרט מדוע מעבר מנתיב לנתיב תוך כדי איתות גורם להפרעה או סיכון לתנועה".

בהתאם לכך התיק נקבע לשמיעת הראיות לפני, אשר במהלכו העיד מטעם המאשימה, השוטר מפקח אורן משה
עמוד 1

(להלן: "השוטר") אשר ערך את הדוח לנאשמת (ת/1) וצייר סקיצה אשר מתארת את נסיבות ביצוע העבירה (ת/2).

מטעם הנאשמת העידה הנאשמת לבדה. לא הוגשו על ידה מסמכים ולא העידו מטעמה עדים כלשהם.

על פי הטענה העובדתית המתוארת בכתב האישום, הנאשמת נסעה ברח' יצחק רבין בירושלים מכיוון מערב לכיוון מזרח בנתיב השמאלי, ולפתע סטטה ימינה מנתיב נסיעתה וגרמה להפרעת תנועה של הרכב המשטרתי אשר היה נהוג ע"י השוטר באופן שגרם לו לבלום.

השוטר העיד בפני כפי שציין בפירוט נסיבות הארוע כי הוא שמר על קשר עין רצוף עם רכב הנאשמת, עצר אותה, ומסר לה את הדו"ח האמור. בתגובתה במקום טענה הנאשמת כי לא נסעה מהר וכי רצתה להיכנס לחניון של הסינמה סיטי וכי היא רק פנתה ימינה.

אציין כי גירסתה של הנאשמת במועד הדיון היתה שונה מהגירסה שנמסרה במועד ההקראה.

במועד ההקראה ציינה הנאשמת כי לא גרמה להפרעה לתנועה ולסיכון בכך שעברה מנתיב לנתיב ואילו כעת במועד ההוכחות היא טוענת שכיוון נסיעתה היה בכלל מהכיוון הנגדי כלומר מכיוון מזרח למערב וכי היא פנתה שמאלה לכיוון תחנת כיבוי האש על מנת להיכנס לחניון של הסינמה סיטי.

המדובר הוא בשינוי גירסה אשר אינו משתלב עם מארג הראיות, עדותו של השוטר, גירסתה של הנאשמת במקום, גירסתה בעת דיון ההקראה וכן יתר הנסיבות.

לעומת זאת, עדותו של השוטר לפני היתה עדות סדורה ועקבית והוא עשה עלי רושם של עד אמין ואני מקבל את גירסתו ביחס לנסיבות ביצוע העבירה.

מדובר בשוטר ותיק, מנוסה ומיומן. לא הוצג לפני כל נימוק שיש בו לבסס הנחה כי השוטר טעה או לא דיבר אמת. בהעדר טענות של ממש כנגד הגינותו של השוטר, מהימנותו אינה מוטלת בספק וביהמ"ש יכול לבסס עליה קביעות עובדתיות איתנות (ע"פ (י-ם) 2416/08 **גלבע נ' מדינת ישראל**).

אכן השוטר לא זכר פרטים רבים בעת שנשאל על כך בחקירתו הנגדית, אולם כידוע המדובר הוא בארוע שארע לפני כשנתיים ובהתאם לכלל הקפאת הזכירה, הפרטים החשובים נרשמו ע"י השוטר בדוח שערך ואשר עליו חתומה גם הנאשמת, וניתן לבסס על סמך האמור מסקנות עובדתיות.

על כך נאמר: "לא ניתן לצפות משוטרים שיזכרו כל דו"ח ודו"ח אשר הם רושמים שכן אם כך נעשה, נמצא עצמנו בסכר התנצחויות משפטיות בעבירות תעבורה, אשר הטיפול המהיר והיעיל בהם מהווה אחד מיסודות האכיפה בתחום זה" (רע"פ 11741/05 עו"ד גלילי נ' מדינת ישראל).

לאחר שהזהרתי את עצמי כי מדובר בעדות יחידה במשפט פלילי, מצאתי להעדיף את גירסתה של המאשימה על פני גירסתה של הנאשמת, ולכן אני מרשיע את הנאשמת בעבירה המיוחסת לה בכתב האישום.

ניתנה והודעה היום י"ח אייר תשע"ז, 14/05/2017 במעמד הנוכחים.

נאיל מהנא, שופט

גזר דין

לנאשמת נמסרה הודעת תשלום קנס ע"ס 250 ₪, בה יוחסה לה עבירה של נהיגה ברכב וסטייה מנתיב נסיעה באופן שגרם להפרעה או סיכון לתנועה, בניגוד לתקנה 40(א) לתקנות התעבורה.

לאחר ניהול הוכחות הורשעה הנאשמת בעבירה הנ"ל.

שעה שנאשמת בוחרת לנהל משפט הוכחות בעניינה אין בית המשפט כבול לסכום הנקוב בהודעת תשלום הקנס (ע"פ (ירושלים) 2452/08 פדרמן נ' מדינת ישראל).

המחוקק איפשר לנאשמת לשלם סכום קנס מינימלי ומופחת, מבלי להידרש להליכים משפטיים. אם נדרשו הליכים משפטיים והנאשמת הורשעה, לא יפחת הקנס שיוטל עליו מהסכום הנקוב בהודעת הקנס (סעיף 230 לחוק סדר הדין הפלילי).

בענייננו, לא ניתן להסתפק בסכום המינימלי הנ"ל, שכן לנאשמת 8 הרשעות קודמות ביניהן עבירות חמורות בשתי תאונות דרכים.

לפיכך, אני דן את הנאשמת לעונשים הבאים:

1. תשלום קנס בסך 1,000 ₪ או 10 ימי מאסר תמורתם.

הקנס ישולם ב-2 תשלומים חודשיים, החל מיום 16.07.17.

2. פסילה מלקבל או מלהחזיק רשיון נהיגה לתקופה של 2 חודשים, וזאת על תנאי למשך 2 שנים.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים בתוך 45 יום מהיום.

ניתנה והודעה היום י"ח אייר תשע"ז, 14/05/2017 במעמד הנוכחים.

נאיל מהנא, שופט